

D 40/04

Försäkringsaktiebolaget X (nedan benämnt X) har till Revisorsnämnden (RN) överlämnat advokat O-sons och auktoriserade revisorn D-sons granskningsrapport (rapporten)¹, avseende X. RN har med anledning härav öppnat ett disciplinärende mot bl.a. den i X stämмоvalde auktoriserade revisorn A-son², verksam vid det registrerade revisionsbolaget Y AB (Y). A-son har i skrivelse från RN förelagts att, utifrån vissa delar i rapporten, redogöra för de revisionsåtgärder som vidtagits samt revisorernas överväganden och slutsatser med anledning av dessa. Kort tid innan A-son inkom med sitt första yttrande till RN ingav Y till RN en anmälan mot D-son jämte en skrivelse benämnd "Promemoria rörande Y:s revision av X". Härvid har Y gjort gällande att D-son i egenskap av rapportförfattare har åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

X har i skrivelser, daterade den 18 juni 2004, den 14 juli 2004 och den 18 oktober 2004, till RN ifrågasatt om inte Y och/eller A-son genom nämnda promemoria har brutit mot revisors lagstadgade tystnadsplikt. Enligt X har detta skett genom att Y i promemorian utan föregående godkännande av X obehörigen och till förfång för X röjt bolagsintern och konfidentiell information som Y har fått kännedom om genom A-sons revisionsuppdrag i X. X hävdar att Y inte har haft vare sig laglig eller professionell skyldighet eller rätt att lämna upplysningar på det sätt som har skett. X uppger vidare att Y har lämnat de aktuella uppgifterna med det uttryckliga syftet att de skulle bli offentliga. X har bl.a. hänvisat till 10 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (1982:713). Av detta lagrum framgår att:

"Revisor får inte till enskild aktieägare, delägare, delegerad, garant eller utomstående lämna upplysningar om sådana försäkringsbolagets angelägenheter som han fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag, om det kan vara till förfång för bolaget."

X har anfört att RN är att anse som en utomstående part i den mening som avses med bestämmelsen.

Vidare har X hänvisat till 26 § revisorslagen (2001:883) av vilken bl.a. framgår:

"En revisor får inte, till fördel för sig själv eller till skada eller nytta för någon annan, använda uppgifter som revisorn har fått i sin yrkesutövning. Revisorn får inte heller obehörigen röja sådana uppgifter."

X har hävdat att de uppgifter som har lämnats i promemorian är till nytta för tidigare ledande befattningshavare i X som nu är motparter till X i pågående tvister. X har även anfört att en revisor, enligt 19 § 1 st revisorslagen, skall iaktta god revisorssed varav bl.a. följer en skyldighet att iaktta den tystnadsplikt som är föreskriven i regel 5 i FAR:s yrkesetiska regler.

X har tillagt att oavsett om Y ansett sig skyldigt att lämna information borde det enligt X:s uppfattning åtminstone ha ålegat Y att begära att den konfidentiella bolagsinterna informationen skulle omfattas av sekretess. Slutligen anför X att uppgifter ur promemorian har cirkulerat i media varför det på goda grunder kan antas att Y har distribuerat denna till andra än RN.

¹ Granskningsrapport, Försäkringsaktiebolaget X, daterad den 25 november 2003.

² X hade ytterligare en stämмоvald revisor. Denne är numera pensionerad och innehar inte längre auktorisation som revisor. Han står därmed inte under RN:s tillsyn.

Y har anfört följande.

Något åsidosättande av tystnadsplikten har inte skett med anledning av Y:s anmälan mot D-son. Den har utformats på så sätt att RN ograverat skulle kunna lämna ut dokumenten utan att behöva sekretessbelägga något avsnitt. Y konstaterar även att den inte till någon del har sekretessbelagts av RN. Anmälan delades upp i två delar, en anmälningsskrift och en promemoria. Den senare innehöll ingenting utöver vad som förekom i A-sons yttrande till RN i disciplinärendet mot honom. RN har lämnat ut detta yttrande i alla delar utom ett fåtal sidor som inte förekom i promemorian.

RN gör följande bedömning.

RN konstaterar att A-son, och inte Y, var vald revisor i X. Det kan antas att A-son har lämnat uppgifter till sin arbetsgivare, Y, som ett led i att han skulle yttra sig i disciplinärendet avseende honom (dnr 2003-1484). Att begära hjälp av sin arbetsgivare måste enligt RN:s mening godtas när en kvalificerad revisor skall yttra sig till RN i ett disciplinärende. Det saknas därför skäl till kritik av A-son i denna fråga.

Vad därefter gäller frågan om Y:s agerande konstaterar RN att de av X åberopade reglerna i 14 § försäkringsrörelselagen respektive 26 § revisorslagen inte enligt sin ordalydelse är direkt tillämpliga i detta fall. Som framgått ovan var Y inte vald revisor i X. RN:s prövning har därför utgått från huruvida Y har agerat enligt god revisorssed enligt 19 § 1 st revisorslagen. Denna prövning har RN dock gjort huvudsakligen utifrån rekvisiten i de av X åberopade lagrummen i försäkringsrörelselagen och revisorslagen, dvs. om Y:s insändande av uppgifter till RN har varit till förfång eller skada för X samt om uppgiftslämnandet har skett obehörigen.

Vad gäller innehållet i Y:s promemoria konstaterar RN att inga sakuppgifter framkommer som rör X utöver vad som framgår av den av X offentliggjorda rapporten och av A-sons yttrande till RN. RN har vägrat att lämna ut vissa avsnitt av detta yttrande (knappt tre sidor). Dessa avsnitt berör inte några uppgifter som förekommer i anmälan eller promemorian. RN har tidigare, vid sin sekretessprövning av Y:s anmälningsskrift och promemoria och av A-sons yttrande, gjort bedömningen att de uppgifter som har lämnats inte kan anses vara till skada för X med undantag för nämnda tre sidor i A-sons yttrande. Därmed kan RN inte heller finna att informationen från Y kan anses vara till förfång för X.

Vad därefter gäller frågan om Y:s uppgiftslämnande till RN skall anses ha skett obehörigen bör enligt RN:s mening revisorer och revisionsbolag alltid ha rätt att göra en anmälan till RN om de anser att detta är påkallat. Ett sådant uppgiftslämnande kan inte anses ha skett obehörigen även om de uppgifter som lämnas omfattas av revisorns/revisionsbolagets tystnadsplikt. Det kan noteras i sammanhanget att RN, ifall fråga uppkommer om utlämnande av uppgifterna från myndigheten, har att tillämpa 8 kap. 6 § och 9 kap. 12 § sekretesslagen (1980:100).

Vidare har X, som framgått ovan, anfört att det på goda grunder kan antas att Y har distribuerat promemorian till andra än RN eftersom uppgifter ur denna har cirkulerat i media. RN konstaterar att Y i sin anmälan avseende D-son har uttalat att avsikten var att anmälningsskriften och promemorian skulle få en vidare spridning. Det finns dock inget som tyder på att Y har agerat i detta syfte. I sammanhanget kan noteras att RN har lämnat ut såväl Y:s anmälningsskrift som promemoria till media. Enbart det faktum att uppgifter ur promemorian cirkulerat i media utgör därför inte grund för att anta att detta har skett genom Y:s medverkan.

RN finner sammanfattningsvis att varken A-sons eller Y:s agerande i denna fråga strider mot god revisorssed.

RN avskriver ärendet.

Detta beslut har fattats av Revisorsnämnden. I beslutet har deltagit f.d. domaren i Europadomstolen Elisabeth Palm, ordförande, hovrättspresidenten Gunnel Wennberg, vice ordförande, skattedirektören Vilhelm Andersson, godkände revisorn Klas-Erik Hjorth, auktoriserade revisorn Ulf Järlebro, utredningssekreteraren Jan-Erik Moreau, professorn Claes Norberg samt skattejuristen Kerstin Nyquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Peter Strömberg, chefsjuristen Per Eskilsson samt chefsrevisorn Inger Blomberg som föredragit ärendet.